

i Udvalget (Sohannsen) siger, at der bør sættes Straf ved Loven for Drukkenskab paa offentlige Færdselssteder; men det kommer jo aldeles ikke Næringsbruget ved, da man jo meget godt kan drikke sig fuld hjemme og saa gaa ud og gjøre Spektakler. Det kommer altsaa ikke Værtshusholderiet ved. Det er Noget, som hører hjemme under Politilove, ikke under Næringslove, men saa kunde vi jo ganske vist tillige have tilføjet en ny Titel: Forandring i Lov om Politiet udenfor Kjøbenhavn af Februar 1871 osv. Det Gæstef, som jeg vil indrømme det ærede Medlem maaske kunde tages op i Loven, er en Bestemmelse om en bestemt Straf for dem, som overbevises om at have udfjænket tusende Drikke til unge Menneker under 18 Aar eller til Berusede. — Det er en Værtshusholderbestemmelse, det indrømmer jeg. Men at optage en saadan Bestemmelse, som ganske vist er ønskelig — især for dem, som bo paa Frederiksberg, det veed jeg — det tror jeg dog er en Fordring, som ikke kan stilles til Udvalget. — Jeg indrømmer den ærede Taler, at Lovforslaget er meget langsomt virkende, der er Trang til meget Mere; men som en Begyndelse tror jeg, at det vil blive modtaget med Velvilje over hele Landet. Vi have endogsaa hørt den ærede Repræsentant for Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse (Kofensn) udtale sig derom, og jeg er overbevist om, jeg har positive Beviser derved, at det er et Lovforslag, om hvilket det er blevet sagt, at naar Kommunalbestyrelserne faae en saadan Myndighed, saa ligger det i deres egen Gaand — efterhaanden, langsomt, ganske vist — at tilvejebringe en bedre Tilstand. Jeg vilde derfor meget beklage, om Nogen vilde følge den Antydning, som det ærede Medlem kom med, at det vist ikke var værdt at vedtage dette Lovforslag, fordi det i Grunden ingen Ting giver. Jeg tror netop, at det giver grumme Meget; og jeg tror netop, at det har en vis Styrke i sin Begrebsning.

Taleren: Der synes ved 2den Behandling at være en mindre god Stemning for dette Lovforslag end ved 1ste Behandling. Jeg vil derfor dog sige, at jeg tror, at man i Kjøbstæderne ialtsald vilde sætte megen Pris paa, om denne Lov kunde komme ud. Den indeholder en Bestemmelse, som er i højeste Grad vigtig, nemlig den under Nr. 3 foreslaaede om en Indskrænkning i Eiden, i hvilken Næringsadkomster kunne deponeres. En af de Ting, som har foraaarsaget en meget stor Banfæligbed for Kommunalbestyrelserne, har det været at indskrænke Antallet af Værtshusholdere et vist Antal, fordi Antallet ikke kunde fastsættes uden at tage Hensyn til, hvor mange deponerede Borgerskaber der var. I det sidste Møde af Kjøbstadsdelegerede for hele Landet blev denne Deponering af Borgerskaber netop fremhævet som en af de største Banfæligheder ved den nuværende Næringslovgivning, hvad Udskænkningen

angaar, idet man aldrig kunde vide, til hvilken Tid de vilde gjenopstaa, og jo mere man vilde indskrænke Næringsbrugernes Antal, jo større en Del af disse deponerede Borgerskaber vilde igjen staa op. Men jeg tror ogsaa, at det i en anden Henseende vilde være af stor Nytte for Kjøbstæderne, om man kunde gennemføre denne Lov, fordi der sker megen personlig Bærlen blandt Værtshusholderne i en By. I den By, hvor jeg hører hjemme, tager idetmindste en Snese nye Personer om Aaret Næringsadkomst om Værtshusholdere, Gæstgivere, Konditorer eller den Slags Næringer, og kan man da begynde med, at man strøg, naar Nogen kommer og melder sig, foreskriver visse Betingelser med Hensyn til Lokalerne, Betingelser, som disse skulle opfylde, for at Vedkommende kan faa Næringsadkomst, og disse Betingelser da opfyldes, vil der strøg ved Gæmplets Magt stilles større og større Fordringer fra Publikum, fra de Værtshusholdendes Side for at faae lignende Indretninger paa andre Steder. Det har oftere været sagt, at Drukkenskab er i stærkt Tiltagende; dette tror jeg ikke er rigtigt efter den Erfaring, jeg har. Naar jeg sammenligner Eiden nu med Eiden for 20—30—40 Aar siden, var der ikke et Marked eller en større Samling tilstede, uden at der altid blev efterladt Nogle paa Pladsen som drukne, og som Politiet maatte tage sig af. Nu er det dog heldigvis en Sjældenhed, kan jeg sige, at der ved Markeder sker den Slags Beruelse i større Stil, men dermed benægter jeg ingenlunde, at Drukkenskab er større, end den burde være, og at alle de, der kæmpe for at modvirke de forfærelige Følger deraf, i høj Grad gjøre sig fortjente. Men jeg tror, at et af Midlerne ikke blot til at modvirke Drukkenskab, men til at indføre en bedre Orden, netop vil være at give Kommunalbestyrelserne Myndighed til at stille visse Betingelser med Hensyn til de Lokaler, i hvilke Værtshushold maa drives, og stille andre Betingelser, som Kommunalbestyrelserne jo maa kunne fordrø optagne i Borgerbrevet, og som alle sigte til, at Værtshusholdet kan foregaa med større Orden og Spæmmelighed, end det nu desværre paa mange Steder er Tilfældet.

Ordføreren (Drenbøll): Jeg glemte før, da jeg udtalte mig angaaende nogle Bemærkninger af det ærede kongevalgte Medlem, der sidder ved Siden af mig (Fischer), at han havde gjort nogle Indvendinger imod Redaktionen af Vædringsforslag Nr. 2, idet han sagde, at der staar, at

R e t t e l s e .

Sp. 558, R. 4—5: „forsøge sin Lykke“, læs: „forøge sin Styrke“.